

Satanisme: la moda del darrer mil·lenni

Un informe recent dels Mossos d'Esquadra revela que a Catalunya almenys operen catorze sectes satàniques. Ara com ara, els Països Catalans són una de les zones d'Europa on més han arrelat aquests sinistres i extravagants grups.

Fa uns segles hagueren passat pels rigors de la tortura més ferotge abans de morir a la foguera. Avui, però, a les portes del nou mil·lenni, han deixat ja de ser clientela d'amatents inquisidors per esdevenir objecte d'estudi de psiquiatres i policies. Parlem dels membres de les sectes satàniques, un col·lectiu que des de fa uns anys cap ací no ha deixat de créixer tant en nombre com en activitats fins el punt d'haver creat un clima d'alarma social.

De fet a penes fa uns dies que ha transcendit a la llum pública part de l'informe que sobre aquests grups ha elaborat la brigada d'Informació dels Mossos d'Esquadra.

"Ara mateix —explica un dels agents responsables de l'informe policíac— tenim detectades catorze sectes satàniques amb una certa entitat organitzativa a Catalu-

nya. Quatre a Barcelona, dues a Lleida, una a Tarragona i sis a Girona".

Poca cosa més se sap d'aquestes hermètiques sectes, en què predomina un fort component elitista i que opten per operar dins els marges del secretisme més insondable.

"A grans trets podem diferenciar —prosegueix l'agent— dos tipus de secta satànica. La integrada per membres socialment ben establerts amb edats compreses entre els 40 i els 45 anys i molt ideologitzats, i la formada per gent molt jove i inexperta en les pràctiques rituals. Per regla general són sectes poc jerarquitzades, i que no solen tenir molts membres. Parlem sempre d'individus que cerquen emocions fortes, experiències que els fan sentir diferents i superiors a la resta de la gent...

Pel que fa a les activitats d'aquests grups, la policia parla de "pràctiques sexuals aberrants, profanació de cementiris, i celebració de rituals amb sacrificis d'animals inclosos en llocs d'un especial magnetisme com ara castells, boscos, ermites abandonades...".

Sacrificis humans: indicis per al naixement d'un mite. Punt i a part mereix el tema tan mitificat dels sacrificis humans suposadament perpetrats pels satanistes. Justament ara fa uns quatre anys l'advocat valencià Josep Lluís Boronat denunciava a la premsa l'existència d'una secta satànica que sacrificava xiquets de bolquer durant les misses negres. Les declaracions de Boronat causaren un gran enrenou i fins i tot el fiscal en cap del País Valencià, Enric Beltran, així com

la Brigada d'Informació de la policia trobaren oportú obrir diligències. Finalment tot quedà en no res i fins avui no s'ha tornat a parlar d'aquesta truculenta història.

Els mateixos Mossos d'Esquadra asseguren que en el transcurs de l'elaboració de l'informe mai no s'han trobat amb indicis d'aquests homicidis rituals. Tot i això, alguns investigadors, com ara el gallec Manuel Carvallal, no descarten aquests macabres assassinats. "Mentre feia les meues investigacions m'he trobat amb morts violentes relacionades amb rituals satànics... són indicis. És un tema totalment tabú i ningú no en vol parlar i menys encara els cossos de seguretat que temen molt que apareguen imitadors". Carvallal també arrisca més en les seues teories sobre el component sociològic d'aquests grups: "Com en qualsevol entitat religiosa, hi ha gent de totes les classes socials si bé és cert que aquests han estat grups als quals han anat a parar força membres dels serveis secrets. La infiltració d'espies entre els satanistes és una pràctica habitual. S'han detectat cubans als grups satanistes afrobrasilers que s'hi havien infiltrat amb la intenció de conèixer els moviments dels polítics espanyols que van fins a Cuba a fer turisme sexual. La majoria de la cúpula del satanista Templo de Seth als Estats Units està integrada per ex-agents de l'FBI. A Espanya ens trobem a més amb molts membres de Falange i dels neonazis CEDADE en aquestes sectes. Això s'explica potser perquè són persones que es troben bé formant part d'una elit, superiors, capaços de satisfer els seus instints, comòdes amb la violència". Cal dir, però, que l'opinió de Carvallal no la comparteixen, ni de bon tros, la majoria dels coneixedors d'aquestes sectes.

Molt més pragmàtic i realista es mostra José Luis Nuag, un professional del món de l'esoterisme. Fa un any ja ens ho va advertir en unes declaracions: "A pesar del mite de les sectes satàniques, de creients de debò no n'hi ha

gaires al món. En realitat d'això se n'ha fet un muntatge. A Barcelona hi ha gent que per mig milió de pessetes pot organitzar una missa negra. Es contracten prostitutes molt joves per cent mil o dues-cents mil pessetes i s'organitza una orgia sexual. Les noies es vesteixen de monges i durant la cerimònia s'ejacula sobre crucifixos o se sodomitza en grup un dels oficiants. Aquestes orgies, les demanen sobretot executius de fora de Barcelona". I és que sens dubte el sexe és un dels principals atractius d'aquesta mena de sectes.

Siga com siga, ni el desapassionament amb què molts especialistes es miren les sectes satàniques ni tampoc la falta de proves de moltes de les activitats desenvolupades per aquests grups no ha evitat la preocupació de moltes institucions entre les quals hi ha,

Els Mossos s'han sumat a la llarga llista d'institucions preocupades pel sinistre fenomen de les sectes satàniques.

evidentment, la Conferència Episcopal Espanyola. Però no solament els organismes oficials estan a l'aguait.

L'extrema dreta, contra les sectes satàniques. Fa alguns dies ha filtrat arribat als mitjans especialitzats un inquietant informe sobre el satanisme elaborat per un misteriós Equipo San Pablo, document al qual EL TEMPS ha pogut accedir. Segons les fonts consultades, el tal Equipo San Pablo està compost per un grup de membres prou coneguts de l'extrema dreta històrica catalana amb contactes amb els serveis secrets espanyols a Barcelona.

MOSSOS D'ESOUADRA

Els especialistes consultats consideren que l'informe té un cert interès tot i que incorre en alguns errors importants com ara confondre la maçoneria regular francesa amb les sectes satàniques o incloure equivocadament en la llista de satanistes noms de perso-

Ermita dels Sants Just i Pastor a Cellera de Ter. Profanada per una secta satànica.

"Dubto que el dimoni estigui per les seves sectes"

Dotze del matí. Sota els porxos de la Plaça Reial de Barcelona un jove descamisat amb l'espatlla marcada de tatuatges s'aferra desesperadament al seu *tetrabrik* de vi després d'haver-se injectat una bona dosi d'heroïna. Molt a prop seu un parell de velles prostitutes enraonen distretes sobre afers banalment domèstics. Algú dorm, sense sabates, mig nu sobre un banc aombrat per les palmeres a fi d'evitar morir desfet pel sol... Misèria, malalts, tragèdies personals impenetrables... deu ser això el dimoni?

En una de les cantonades de la cèntrica Plaça Reial potser és on cal cercar la resposta. Allà viu un dels pocs sacerdots catòlics que durant anys s'ha dedicat a l'exorcisme. El nostre mossèn anònim, home de confiança en altres temps del cardenal Jubany i considerat el segon expert mundial en exorcismes després del que hi ha al Vaticà, s'aclofa en una butaqueta de vellut vermell, s'acomoda, peta foc a un cigarret de tabac negre...

—*Darrerament hi ha una gran alarma social pel creixement de les sectes satàniques...*

—No crec que el dimoni estigui massa per ells! (*riu*)... ara, és indubtable que són un perill per al món... era una moda de Llatinoamèrica, dels Estats Units, però ara ha arribat aquí.

—*Quin és al seu parer l'objectiu que persegueixen aquestes sectes?*

—(*El mossèn xucla fort de la seua cigarreta i somriu entremaliadament*) No sé... no sé... però això finalment sol acabar sempre amb un ritus sexual. Tenen una fascinació malaltissa pel mal.

—*Per cert, des del punt de vista d'un sacerdot catòlic, quan hem d'entendre que som davant d'una vertadera possessió?*

ARXIU

—Sempre parlem de possible possessió... generalment es tracta de gent malalta psíquicament o d'altres persones que tenen algunes facultats que només la parapsicologia —disciplina que he estudiat— pot explicar. Bàsicament ens trobaríem amb un possible cas de possessió quan la persona té una aversió totalment inconscient a les formes sagrades. Un cop em vaig trobar a l'estranger el cas d'una persona que li posaves una creu a l'esquena sense que se n'adonés i aquesta li cremava.

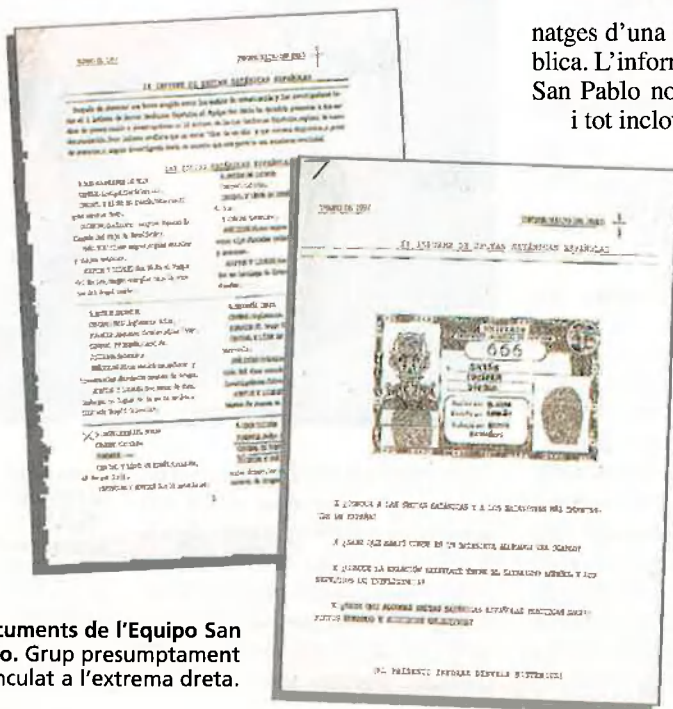
—*Què és el dimoni?*

—Un ésser creat per Déu, etern, per sempre... però no el podem confondre amb el mal. Les guerres, les injustícies... tot això és cosa dels homes.

—*Li fa por, a vostè?*

—Por, jo? No. S'ha de mantenir una fe i una confiança absolutes en Déu.

En una de les parets de l'habitació, un centenar de marededus de tot arreu de la geografia catalana guaiten entre les penombres. F. V.

Documents de l'Equipo San Pablo. Grup presumptament vinculat a l'extrema dreta.

natges d'una certa rellevància pública. L'informe del secret Equipo San Pablo no s'està de res i fins i tot inclou en una llista de llibres considerats blasfems i satànics els volums

La vida sexual del clero i *Mentiras fundamentales de la Iglesia Católica*, tots dos elaborats pel periodista Pepe Rodríguez.

L'Equipo San Pablo, d'altra banda, adverteix que continuarà treballant en aquesta direcció "tot i les amenaces" i "des d'un secret que

ens permet una excel·lent mobilitat".

Com hem vist fins ara no és gens fàcil radiografiar amb exactitud el fosc món de les sectes satàniques. Difícilment se'n poden fixar els límits, la geografia social íntima. Ara bé, no hi ha dubte que els Països Catalans han estat tradicionalment una de les zones d'Europa amb una major presència d'aquests grups per raons que encara ens són desconegudes.

S'han trobat escenaris de rituals satànics, entre d'altres llocs, al bosc de Can Déu d'Anglès, al castell d'Arbúcies, en una ermita de Viladrau, al monestir de Sant Pere de Casserres, al cementiri de Castelló de la Plana, a la zona de Quatre Camins de Nules, al pantà de Loriguilla, a l'ermita de Sant Miquel de Vilafamés, al terme

municipal de Carcaixent, a les ciutats d'Elx, Elda, Burjassot, Requena, Utiel i Gandia, a Domenyo...

Sembla que actuen de llarg a llarg de les nostres terres sectes satàniques com ara La Mano Negra (Burjassot), Las Hermanas del Halo de Belcebú (Vila-real i la Vall d'Uixó, Dénia) Los Hermanos (Gandia), Los Adoradores de Seth (Loriguilla), El Templo de Seth (Barcelona), Grup d'Astaroth (Tarragona), Judici Nera (Barcelona). A Mallorca molt recentment ha estat detingut un italià que pretenia implantar en l'illa la secta satànica anomenada Bambini de Satanàs, liderada per Marco Dimitri, empresonat per violar una jove durant una missa negra.

D'altra banda, a penes fa dos anys que l'Associació d'Informació de Sectes (AIS) amb seu a Barcelona, denunciava l'abundància al País Valencià de grups satànics i també de sectes afro-brasileres, amb pràctiques semblants. L'informe de l'AIS coincidia a grans trets amb un altre de l'any 1993 dirigit per l'especialista Pilar Salarrullana i amb un de molt recent aparició confeccionat per la Conferència Episcopal Espanyola en què s'admet l'existència de catorze sectes satàniques establertes al País Valencià.

Tant d'informe en realitat el que posa de relleu és la preocupació de gran part de la societat per aquests grupuscles transgressors socioculturalment, sectaris i molt sovint establerts al llindar de la legalitat, perquè no podem oblidar que vivim en un país en què està garantida la llibertat de culte. Llibertat, d'altra banda, incompatible amb l'homicidi calculat o la profanació de llocs de culte o cementiris, pràctiques totes atribuïdes sovint a les sectes satàniques.

Malauradament cal insistir a dir que fins ara tots els informes emesos sobre sectes satàniques, com també l'abundant literatura que s'ha generat a l'entorn d'aquest món, són plens de rumors, inexactituds, llegendes i testimo-

Ningú no coneix amb certesa les entranyes de les sectes satàniques. Però el ben cert és que cada dia se'n detecten més.

nis de desequilibrats a la recerca d'un malsà protagonisme. Es parla, posem per cas, de poderosíssims personatges al capdavant de sectes satàniques però en determinats ambients periodístics se sap que una de les dones que a Barcelona s'autodenomina una de les principals sacerdotesses del dimoni exerceix la prostitució a les Rambles.

Es refereixen informes sobre assassinats rituals com el que va denunciar una terrassenca als Mossos d'Esquadra fa alguns anys però en canvi no es troba cap ni una prova que demostre en efecte que s'ha perpetrat aquest homicidi.

Alhora els presumptes crims comesos per inspiració del dimoni poc tenen a veure amb grups perfectament organitzats. Parlem sempre d'homicides amb trastorns psíquics molt greus i que han actuat per voluntat pròpia tot escoltant la seua consciència malaltissa. Tampoc no apareixen enlloc ex-adeptes, ni infiltrats policíacs en aquestes sectes... Però llavors, què en sabem de cert?

Dalt, crani carbonissat trobat al bosc de Can Deu, a Anglès. A sota, una altra imatge de l'ermita de Celler de Ter.

Francesc Viadel